

ме: «кой-то е насытенъ отъ животъ, той да ся прикоснува само къмъ Пикарды-тѣ, и не ще да живѣе една година.»

Символь-тъ на вѣрж-тж на Бохемскы-тѣ Братія въ сщность-тж си, е съгласна съ символа на вѣрж-тж на Валдейци-тѣ; сщце тѣй и църковна-та имъ нарядба и порядкъ при кой-то всякога имахж Апостолскж-тж църквж за образецъ. Особенно, строго наблюдавахж църковно-то благочиніе, на кое-то всички-тѣ Братія, благородни-тѣ както и прости-тѣ ся покорявахж. При малгы прѣстѣпленія, тѣ употрѣблявахж *тайно-то наставленіе*, кое-то Братія-та си давахж единъ-другому, а гдѣ-то тѣ оставахж безплодни, тѣ ся давахж отъ свѣщенникъ-тъ и най-сетнѣ отъ събраны-тѣ презвитеры. Кой-то припознаваше грѣшкж-тж си той ся отпущаше съ увѣщаніе и утѣшеніе, а на противящи-тѣ отказувахж Господнж-тж Вечерж до гдѣ-то дойдохж въ съзнание. Публични и тѣжки грѣхове *публично* ся наказвахж съ това, щото събранни-тѣ учители и презвитери обличавахж тяжесть-тж на грѣхове-тѣ въ присѣтствіе-то на грѣшника въ църквж-тж. *Исключеніе-то* отъ църквж-тж ставаше само въ най-тѣжки грѣхове, или кога-то нѣкой постоянуваше въ непокаяніе-то. Достойно за забѣлѣжваніе, е важность-та на таквози църковно благочиніе, понеже то е была главна причина, за кож-то Бохемски-тѣ Братія, не ся съединихж съ реформаціж-тж съ кож-то Милостивый Богъ по сѣти Германіж.